

Árucarnok és Ipari Vásár

Irtá Körmeny Mdyds

v. országgyűlési képviselő, ipartestületi elnök.

A Délmagyarország karácsonyi számában igyekeztem a Szegedi Ipari Vásár problémáját a közérdek szempontjából megvilágítani. Összefoglaltam az elmúlt hét vásár számszerű adatait, amelyekkel kétségtelenül bebizonyítottam, hogy a Szegedi Ipari Vásár fejlesztése nemcsak a kézműiparosságának, hanem egész Szeged városának érdeke. Tehát közérdek. Ugyanakkor megjelöltem azt az irányt, amelyen tovább kell haladnunk. Elmondottam, hogy a vásár fejlesztésére egyelőre nem áll más eszköz rendelkezésünkre, mint hogy a Horváth Mihály-utca 5. számú ház helyén, az ipartestületi székház mellett építsük fel az állandó kiállítást, árucarnok célját is szolgáló vásárocsarnokot.

A Délmagyarország karácsonyi számában Pick Jenő kormányfőtanácsos is foglalkozott a vásár kérdésével. Ennek nagyon örülök, mert csak ilyen érdeklődés mellett válik lehetséges a probléma megoldása. Kénytelen vagyok azonban Pick Jenő cikkének egyes adatait helyreigazítani. Illetőleg az azokból vont következtetéseket helyes irányba terelni. Szerény nézetem szerint ugyanis Pick Jenő sok tekintetben — kétségtelenül jóhiszeműen — helytelen következtetéseket vont le.

Elsősorban örömmel kell kifejezést adnom a kézműiparosság nevében, hogy

végre a Szegedi Ipari Vásárt is felfedezik, mint idegenforgalmi vonzóerőt

és végre olyan előkelő közéleti férfiu tollából is a vásár fejlesztésének szükségessége hangzik el, mint Pick Jenő. Sajnálatos nélkülözött eddig a hivatalos statisztikából és méltatásból a Szegedi Ipari Vásárt mint idegenforgalmi tényezőt holott kimutathatóan a szegedi látogatókon kívül 22-147 vidéki és 350 külföldi látogatója volt a vásárnak. Céludatos munkával a város gazdasági erőinek összefoglalásával ez a szám lényegesen emelhető.

Ami már most azt a kérdést illeti, hogy ismerte fel a vásárok jelentőségét, készséggel engedem át a felderítés szerepét bárkinek, bármilyen intézménynek s ekörül vita nem támadhat. Mindenesetre az uttörő munka súlyos akadályainak átmátlán északának nyomra kitérhetetlenül bennük marad azokban, akik éjjel-nappali munkával igyekezünk állandósítani ezt a törekvést és megértést szerezní a Szegedi Ipari Vásár számára. Ami Pick Jenőnek azt az állítást illeti, hogy a kamara ismerte fel elsősorban a vásárok jelentőségét, kénytelen vagyok ezt a megállapítást javunkra fordítani annak igazolásául, hogy helyes uton járunk.

A kamara osztályelnöke voltam már akkor, amikor a kamara elhatározta, hogy a székház melletti házat megvásárolja, de nem vásár, hanem árucarnok számára. Osztályelnöki minőségemben felül tudtam emelkedni a speciális szegedi szempontokon és magam is azt az álláspontot képviseltem, hogy az egész kamara területéről befolyó illetékekből nem lehet csak szegedi érdekelteknek árucarnokot létesíteni. Legfőképpen ez volt az oka, hogy az árucarnok nem nyílt meg, nem pedig a gazdasági depresszió, amiről Pick Jenő cikkében szó van. Miután azonban ma sem szűnt meg az az ok, amely a kamarát annakidején a házvásárlásra késztette, ma is feltétlenül szükség van árucarnokra, kézenfekvő, hogy az ugynevezett Sebestyén-Lengyel-tervet kell kivitelezésre elfogadnunk, mert ezzel a megoldással megoldódik végre az árucarnok kérdése is.

Árucarnok számára ideálisabb elhelyezést elképzelni sem lehet, mint a Horváth Mihály-utcában.

Vitathatatlan, hogy a Horváth Mihály-utca 5. számú volt Végmann-ház kiállítás számára nem alkalmas. Két esztendőn keresztül kényszerűségből tartottuk ott a vásár egy részét, de aki végigjárta ennek a háznak úgy, ahogy alakított terméit, az fenntartás nélkül aláírja azt a megállapításunkat, hogy ebben az épület-

ben többet vásári tartand nem szabad. Tudtuk ezt akkor is, amikor a házat megvásároltuk, de tulajdonképpen csak a telket szereztük meg, amelyen idővel a vásár és árucarnokot kívántuk felépíteni. Ezt a tervet akarjuk most megvalósítani és ehhez kérjük a város gazdasági tényezőinek támogatását. Ha ezt a csarnokot felépítjük, az ipartestületi székházban rendelkezésünkre álló termekkel, valamint a már megjelölt szabad területekkel

a vásár elhelyezésének kérdését néhány esztendőre, az árucarnok ügyét pedig évtizedekre megoldottuk.

Hivatkozik Pick Jenő a debreceni példára. Bizonyára azért, hogy azt kövessük. Sajnos, nem fogadhatjuk el ezt a tanácsot, már csak azért sem, mert nem szeretnénk olyan kínos helyzetbe kerülni, mint a debreceni vásár vezetősége került. Anélkül, hogy a debreceni vásár bírálatába akarnánk bocsátkozni, meg kell állapítani, hogy ezt a vásárt túlméretezett keretek között rendezték meg néhány nagyipari vállalatra támaszkodva. A debreceni kereskedelmi és iparkamara vagyonának jelentős részét befektette ebbe a vállalkozásba, de családnya kellett azokban a vérmes reményekben, melyeket a Szegedi Ipari Vásár példáján elindulva támasztott. Debrecen egyszerre akarta meghódítani a kiállítókat, vásárlókat egyaránt. Mi azonban

a fokozatos fejlődés hívei vagyunk.

Hivatkozik Pick Jenő arra, hogy Debrecenben két hangárban 2000 négyzetmétert tudtak a ki-

Zálogjegyet,

brillians és arany

ékszerét megelőző el- Gáspár Ölvös arany-, ezüstművesnél adna, kínálja fel. Városi zálogházzal szemben Országn ucca 1. Ors, ékszerjavítás olcsón, legyen kiscserélt érdemes.

állítók rendelkezésére bocsátani. Ez bizonyára elírás, mert hiszen egy-egy hangár hossza 50 méter, szélessége 20 méter és ha a térközöket és járóutakat csak a legszűkebben számítjuk, akkor sem marad 1200 négyzetméternél több igénybevehető terület a két hangárban. Ezzel szemben nálunk az épületekben, rossz zsufolt elhelyezés mellett 889 négyzetmétert tudunk kiszorítani, sok jelentkezőt kénytelenek voltunk elutasítani, míg Debrecen 1200 négyzetméter mellett... No, de ez már bírálat lenne, amibe nem kívánunk bocsátkozni. Egyet azonban le kell szögezniem:

a Szegedi Ipari Vásár elsősorban a kisemberek vására.

Nem, mintha nem üdvözlőnénk szívesen vásárlókat Szeged nagyiparát, gyárvállalatait, Debrecen viszont elsősorban a gyárpár vására, főerőssége a gyárpár, melyet a kamara elnökének és főtitkárnak tekintélye, agilitása, sikeresen felhasznált személyes összeköttetése vonz a debreceni Nagyerdőbe. Nagyon szeretném, ha mindenekelőtt a szegedi gyárpár és nagyvállalkozás a közérdek és a kézműiparosok iránti szeretetükből vezéreltetve követnék a debreceni példát ebben a vonatkozásban.

Végül rá kell mutatnom Pick Jenő cikkének még egy tévedésére. Azt állítja, hogy a Végmann-féle ház és az építendő vásárocsarnok között az elhelyezés tekintetében lényeges különbség nincs, mert amíg a Végmann-ház 1729 légméternél jelent, addig a Sebestyén-Lengyel-féle ház csak 2000 légméternél. Közölnöm kell, hogy az elhelyezés nem légmétereiben, hanem négyzetméterekben történik. Ha viszont ezt vesszük számításunk alapjául, akkor lényeges eltérés mutatkozik. Tudnillik a Végmann-házban csak mintegy 200 négyzetmé-

Délmagyarország fiók-kiadóhivatala Neu Ernő banküzletében megnyílt.

Provincia és az Országos Magyar
Wiekend Egyesület képviselte.

Kedvezményekre jogosító szelvények pesti és bécsi szállodákba, éttermekbe, kávéházakba, színházakba és kabarékba. Kedvezményes és társas utazások. Minden utazási és idegenforgalmi ügyben díjmentes felvilágosítás.

Hirdetések és előfizetések felvétele a Délmagyarország részére.